

Despre opera lui Mihai Eminescu

Mihai Eminescu reprezinta continuitatea culturii si a literaturii romane in ceea ce a realizat ea pana la Eminescu, deschizand, prin modernitatea totala a gandirii si a creatiei sale, drumul spre si mai deplenele impliniri.

Lui Mihai Eminescu, capacitatea de sinteza si de innoire a limbajului poetic " i-au permis innobilarea unor formule de limbaj existente la alti poeti dinaintea lui, ceea ce a si facut pe unii exegeti sa-l considere intemeietorul limbajului poetic romanesc. In realitate, el nu l-a intemeiat, ci l-a reintemeiat, dandu-i o factura si un spirit atat de nou, incat este modern si astazi". (I. Coteanu, Cum vorbim despre text, In Modele de analize literare si stilistice).

M. Eminescu valorifica in opera sa stiinta, filosofia, ritmul istoric al veacului, intelepciunea anticilor. Abordeaza teme universale: timpul (considerat leitmotivul operei sale, supratema), cu sentimentul straniu al ireversibilitatii sale; cosmicul - infinitul, geneze ori prabusiri cosmice, luna, soarele, stelele, luceferii, cerul, zborul intergalactic, haosul, muzica sferelor; conditia creatorului de geniu - Scrisoarea I, Luceafarul, Numai poetul..., imparat si proletar, Scrisoarea III; istoria - cu ideea de patrie - (Ce-ti doresc eu tie, dulce Romanie!), panorama a desertaciunilor (Memento mori), mister al etnogenezei (Decebal, Strigoii), meditatie patriotica (Scrisoarea III), inechitatea sociala (imparat si proletar); solitudinea - Glossa, Oda (in metru antic), Luceafarul; natura vazuta ca: personaj mitic (Revedere), realitate metafizica (Mai am un singur dor), cadru fizic, in care se desfasoara reveria romantica (imparat si proletar, Scrisoarea I, Melancolie), cadru fizic - paradis terestru (Dorinta, Lacul, Sara pe deal); dragostea, vazuta de Rosa Del Conte ca o chemare a absolutului, cu visul de dragoste, dorul (Dorinta, Floare albastra, Calin), dezamagirea, neimplinirea, melancolia (Te duci, De cate ori iubito, Pe langa plopii fara sot), femeie-inger -femeie-demon (inger si demon), misoginismul - Scrisoarea IV, Scrisoarea V, Antropomorfism.

Rosa Del Conte realizeaza o subtila evaluare a liricii erotice cu referiri la: Rasfrangeri ale gestului romantic -frumusetea perversa - Venere si Madona (1870) - frumusetea mantuitoare - inger si demon (1873); erosul intre basm si legenda - Calin (1876) si Strigoii (1876); iubirea - evaziune. Balada romantica si idila: de la Fat-Frumos din tei (1875) la Povestea teiului (1878), de la Floare-albastra (1873) la Lasa-ti lumea ta uitata (1883), antinomiile pasiunii - Scrisoarea V (1881); sublimarea dorului - Peste varfuri (1873) etc.

Este de subliniat in contextul relevarii personalitatii eminesciene faptul ca opera sa cuprinde poezii, proza, dramaturgie. Proza: Fat-Frumos - din - lacrima. Sarmanul Dionis, La aniversara, Cezara, Geniu pustiu I roman neterminat, Avatarii faraonului Tla, Aur, marire si amor, La curtea cuco-nului Vasile Creanga etc; teatru: toate incercarile ramanand sub forma de proiecte - Amor pierdut - viata pierduta, Mira, Muresanu (tablou dramatic), Decebal, Alexandru Lapusneanu, Grue Sanger, Bogdan Dragos S-a remarcat in publicistica prin scrieri pe teme politice, sociologice, economice, de literatura, teatru, de invatamant - peste 3.000 de articole din viata contemporana a Romaniei, precum si prin unele traduceri din literatura, filosofie, fizica etc.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Cultiva aproape toate speciile genului liric: idila (pastorală) - Dorinta, Lacul, Sara pe deal; egloga (idila cu dialog) - Povestea teiului, Floare albastră; satira (Junii corupti, Criticilor mei, Scrisorile, Epigonii); epistola (Scrisorile); meditatie (imparat si proletar, La steaua, Mortua est); elegia (Revedere, Melancolie, O, mama...); sonetul (Trecut-au anii..., Venetia, Coborarea apelor etc); alte poezii cu forma fixa - glosa (Glossa), gazelul - Gazel - motto la Calin (file din poveste): oda - Ce-ti doresc eu tie, dulce Romania. Oda (in metru antic); poemul (Luceafarul, Memento mori, Strigoii etc); doina (Doina, Ce te legeni...); poezia gnomică (Cu mane zilele-ti adaogi, Glossa); epigrama, nuvela, romanul -din genul epic; drama - genul dramatic.

Vom proceda, in continuare, la caracterizarea succinta a creatiei eminesciene. in planul ideatic, al valorilor artistice si al originalitatii limbii.

Pentru G. Calinescu "Opera literara a lui Mihai Eminescu creste cu toate radacinile in cea mai plina traditie si este o exponenta deplina, cu toate aspectele romantice, a spiritului autohton", poetul reprezinta piscul cel mai inalt al romantismului romanesc, de la sfarsitul secolului al XIX-lea, precursor, in acelasi timp, al poeziei moderne de ia noi si din Europa.

M Eminescu aprecia eforturile predecesorilor sai, mai ales ale celor de la 1848, care scrisesera "o limba ca un fagure de miere", continuandu-i stralucit. Astfel, Eminescu va duce la bun sfarsit proiectele literare ciclopice, sarcasmul social al lui Ion Heliade-Radulescu; meditatie social-filosofica a lui Grigore Alexandrescu; evocarea istorica a lui Costache Ne-gruzzi, Andrei Muresanu, D. Bolintineanu, Nicolae Balcescu, Vasile Carlova; distileaza sentimentul elegiac al iubirii - reprezentat de D. Bolintineanu. De la "regele poeziei", caruia ii dedica in Epigonii trei strofe, a invatat sa viseze "cu doina trista a voinicului de munte", sa povesteasca "cu basmul", si sa "rada printre lacrimi", "sa evoce-n dulci icoane a istoriei minune", depasindu-si modelele.

In ce priveste deschiderile pe care M. Eminescu le realizeaza pentru poezia secolului XX, amintim influentele asupra lui O. Goga, G. Cosbuc, Al. Macedonski, Tudor Ar-ghezi, G. Bacovia, Lucian Blaga, Ion Barbu, Nicolae Labis, Nichita Stanescu, Marin Sorescu etc. Manifestarea protestatara violenta' in sa se va regasi in creatia lui Al.

Macedonski; pesimismul metafizic eminescian transpus in simboluri se va regasi in poezia lui G Bacovia; preocuparea pentru o mitologie romaneasca, pentru pastrarea fondului prelatin de sursa dacica se vor regasi la Lucian Blaga. Lirica lui T. Arghezi va prelua naziintele spre cunoastere, intrebarile dramatice privind ipostaza umana; I. Barbu va realiza prin balada Riga Crypto si Iapona Enigel un "Luceafar intors".

Ioana Em. Petrescu sintetizeaza, in studiul Eminescu si poezia veacului nostru, locul poetului in contextul literaturii: "Spatiul mitic eminescian (din Sara pe deal, spre exemplu) se regaseste in structura universului arhaic, centrat mitic in jurul satului, al muntelui sau al fantanii (ochi cosmic), in poezia lui Lucian Blaga. Geometriei reci, ineluctabile, a raporturilor teluric-astral din Luceafarul ii da o replica (solara) Ion Barbu, in Riga Crypto si Iapona Enigel.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Sinesteziile simboliste sunt prefigurate in sinesteziile eminesciene din Demonism. In poezia cetatii-infern din lirica lui Bacovia se regaseste viziunea citadina dintr-o poezie a spaimei de timp cum e Privesc orasul furnicar. (...) Solutiile muzicale ale poeziei simboliste sunt structurate complet in formula de descantec a poeziei eminesciene care traduce adesea muzical impulsuri vagi ale subconstientului".